

BUMERANGUL FAMILIEI HAPCIU

Ilustrații de Eleni Anca Oprescu

Primăvara a sosit și prin
rufăria familiei de iepurași, iar vântul purta
pretutindeni parfumul cearșafurilor albe,
al hăinuțelor și al micilor bönete.

Într-o frumoasă dimineață de primăvară, doamna Iepure
a pășit afară și a rămas pe loc, preț de o clipă, bucurându-se
de mirosul fermecător de flori, răspândit de hăinuțele
agățate pe sfoara din mâinile puternice ale
celor doi copaci.

Mirosul proaspăt și plăcut ce venea dinspre rufăria pusă la uscat, parfumul dulce de verdeață ce adia prin pădure – toate miresmele amestecate de vii și delicate au purtat-o pe doamna Iepure, într-un vârtej de esențe, până pe pajiștea pe care se jucau Iepurica, fiica ei cea mare, și Iepuraș, băiețelul mijlociu.

— Unde ați găsit asta? i-a întrebat mama pe cei doi pui.

Micuții se uitau curioși la un obiect ce abia se zărea sub tufișul care-i ținea umbră.

— Era chiar aici, a răspuns Iepurica. Dar ce este?

Când iepurașii s-au aplecat, să-l vadă mai bine, tufișul a înșfăcat ciudățenia de obiect și a aruncat-o spre vecinul său – un alt tufiș.

— **E un bumerang!**

Bumerangul se întoarce întotdeauna în mâna celui care l-a aruncat! le-a explicat doamna Iepure, iar pe chipul ei s-a așternut un surâs jucăuș.

— Să mergem în vizuină. Tufișurile nu sunt încă pregătite să-l împartă cu noi...

